

τὸ ἀθωότερο πιὸτὸ τοῦ κόσμου καὶ τὸ μόνο
κατάλληλο γιὰ τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν
τῶν φελλάχων μας! Ἄ! εἶναι οἶνοπνευματοκά-
πηλοι, εἶναι κακοῦργοι, εἶναι, ἐπαναλαμβάνω,
διαφθορεῖς τῶν φελλάχων μας ὅλοι οἱ Ἕλληνες

—καὶ πρέπει νὰ τοὺς διώξουμε τὸ συντομώτε-
ρον, ὅπως μᾶς ἐπρόλαβαν καὶ τοὺς ἔδιωξαν ἡ-
ρωϊκώτατα οἱ συνεργάται μας εἰς τὸν πολιτισμὸν
τῆς Ἀνατολῆς Βουλγαροί.....

ΙΩΑΝ. Α. ΓΚΙΚΑΣ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

*Γιὰ μάρμαρο τοὺς στίχους του ἐλάξευε,
ἐσώριαζε στροφές ἀντὶ λιθάρια,
τὸν πύργο τῆς ἀγάπης του ᾠθεμέλιωνε
ἐπάνω στῶν ὀνείρων του τὰ χνάρια.*

*Τὰ σύννεφα τοῦ πόνου τριγυρνοῦσανε
νὰ ἱσκιάσουν τὴ λαχτάρα τὴ γαλάζια,
γυρεῦαν τὸ τραγοῦδί του νὰ σβύσουνε
τῆς Μοίρας τὰ πολὺκροτα χαλάζια.*

*Τὰ δάκρυα στοὺς θόλους τρεμολάμπανε
σὰν χίλια διαμαντάκια σταλαγμένα
καὶ στεῖρα ξεφυλλίζανε τὰ νειᾶτά του
κατάχλωμα σὰν κοῖνα μαραμένα.*

*Μα ὁ κτίστης τοῦ ὀνείρου δὲν ἀπόστανε
γιατὶ μιὰ χαρὰν γῆ ροδοντυμένη,
θαρροῦσε πῶς θὰ ἔβλεπε στὸ θρόνο του
τὴν Κόρη τὴ γλυκεῖά, τὴ ζηλεμένη.*

*Φτωχέ! Τὸ στιχολάξεντο παλάτι σου
συντρίβει τὸ πικρὸ τῆς χαμογέλιο·
τὸν πύργον ἢ καρδιά τῆς ὀνειρεύεται
ποῦ ἔχει τὸ χρυσάφι γιὰ θεμέλιο!*